

“Mga Kakilabutan sa Bahay ng Diyos”

Ezekiel 8:1-18

Wayne J. Edwards, Pastor

Sa Hebrew, ang pangalang “Ezekiel” ay nangangahulugang “Ang Diyos ay nagpapalakas,” o “Ang Diyos ay malakas.”

- Pinagsasama ng pangalan ang salitang Hebreo para sa "Diyos" (El) sa isang anyo ng pandiwa na "chazaq," na nangangahulugang "palakasin".
- Habang si Ezekiel ay kapanahon nina Jeremias, Daniel, at Zacarias, siya rin ay isang saserdote na binigyan ng Diyos ng mga pangitain, mga tanda, at mga simbolo upang isadula ang pagsuway ng bayan ng Diyos, upang ipakita sa kanila kung bakit sila inalis sa kanilang sariling bayan at ipinatapon sa Babilonya.

- Ang batang si Ezeziel at ang kanyang asawa ay kabilang sa unang 10,000 Hudyo na dinala sa Babylon noong 597 BC, at nanirahan sila sa pampang ng Ilog Chebar hanggang sa mamatay ang kanyang asawa.
- Bagama't hindi eksaktong sinasabi sa atin ng Bibliya kung paano namatay si Ezeziel, naniniwala ang mga mananalaysay na pinatay siya ng ilang pinunong Hudyo na nasaktan sa kanyang mga graphic na pagpapakita ng kanilang mga kasalanan.

ANG PAGSAMBA NA NAKAKALULUGD SA DIYOS AY DAPAT NA NAKAKASENTRONG SA DIYOS, AT ANG DIYOS LAMANG.

Dahil ang pangunahing layunin ng tao ay luwalhatiin ang Diyos at purihin Siya magpakailanman, ang pangunahing layunin ng pagsamba ay para luwalhatiin ang Diyos at bigyan Siya ng kasiyahan nang sama-sama. Ang gumawa ng anumang bagay, anuman ang intensyon, ay ang paglipat ng pokus mula sa ating debosyon sa Diyos tungo sa kasiyahan ng tao.

- Bagama't ang ating pagsamba sa Diyos ay dapat mapuno ng kagalakan, sapagkat ang bawat Linggo ay isang pagdiriwang ng maluwalhating muling pagkabuhay ng ating Panginoon at Tagapagligtas, si Jesu-Kristo, upang sambahin ang Diyos sa Espiritu at sa Katotohanan ay nangangahulugan na dapat nating balansehin ang ating maluwalhating kagalakan sa ating taos-pusong kahihiyan, baka ang pokus ng pagsamba ay lumipat sa mismong kaganapan, at hindi ang Isa na sinasabi nating tayo ay dumating upang sumamba.
- Habang tayo ay haharap sa Panginoon nang may pasasalamat sa ating mga puso at punuin ang Kanyang mga korte ng papuri, upang sambahin ang Diyos sa Espiritu at sa katotohanan, dapat nating balansehin ang ating masayang pagdiriwang na may panahon ng Biblikal na pagpapatibay at kagalang-galang na kahihiyan, kung saan ipinagtatapat natin ang ating mga kasalanan sa harap ng isang Banal na Diyos, at dumaing sa Kanya para sa Kanyang kapatawaran.
- Samakatuwid, kung ang ating mga kaganapan sa pagsamba ay hindi nakatuon sa pangangaral ng ebanghelyo na makapagpapalaya sa mga makasalanan mula sa makasalang mundo, talagang ginagamit natin ang panahong iyon na pag-aari ng Diyos upang higit pang iayon ang mga makasalanan sa mga daan at kasamaan ng mundo.

Handa ang Diyos na pagpalain ang Juda. Gayunpaman, ang kanilang makasariling indulhensiya ay nagdala sa kanila sa katapusan ng awa ng Diyos, at pinahintulutan ng Diyos ang mga hukbo ng Babilonya na kubkubin ang mga lungsod at dalhin ang mga tao bilang mga bihag sa Babilonya.

- Tinawag ng Diyos ang propetang si Ezeziel upang malinaw na ipakita ang makasalang pagsuway ng Israel at Juda.
- Sa unang ilang mga kabanata, ipinakita ni Ezeziel ang pagkamakasarili ng mga tao sa pamamagitan ng pagkain ng isang balumbon, naglalarawan ng eksena sa barberya, at pagpapakita ng mga higaan ng maiinit na uling bilang larawan ng paghatol ng Diyos.
- Sa kabanata 8, dinala ng Banal na Espiritu ng Diyos si Ezeziel sa templo sa Jerusalem, kung saan ipinakita sa kanya ng Diyos ang kakila-kilabot na pagsamba sa diyus-diyosan na ginawa ng mga tao ng Israel.

Ginamit ng Diyos si Ezeziel para ipaalala sa kanyang mga tao na ang templo ay itinalaga para sa mga tao upang ipahayag ang kanilang pagsamba sa Kanya. Samakatuwid, anuman ang kanilang ginawa sa loob o labas ng templo ay kailangang magpakita ng Kanyang kabanalan. Sa teolohiko, ang ^{ika-}8 kabanata ng Ezeziel ay nagpapatunay sa kawalan ng pagkakamali ng Salita ng Diyos, ang Kanyang ganap na soberanya, omniscience, at kabanalan, ang kabigatan ng

idolatriya, at ang prinsipyo ng Bibliya na ang paghatol ng Diyos ay ang kinakailangang resulta ng kasalanan.

1. Nakikita ng Diyos ang nangyayari sa Kanyang Bahay – Ezekiel 8:1-6

- Ang talatang ito ay nagsisimula sa isang tiyak na makasaysayang pananda, na nagpapakita na ang mga pangitain ni Ezekiel ay nag-ugat sa totoong kasaysayan. Ang mga pangyayaring ito ay naganap noong mga 592 BC, noong panahong si Ezekiel ay nanirahan sa pagkatapon sa Babylon. Ang pagbanggit sa matatandang nakaupo sa harap niya ay nagpapahiwatig na si Ezekiel ay nakilala na bilang isang propeta sa gitna ng mga tapon.
- Ang pariralang ***“ang kamay ng Soberanong Panginoon ay dumating sa akin”*** ay nangangahulugan na ang kapangyarihan ng Diyos ay biglang dumating kay Ezekiel, na inihanda siya para sa isang makahulugang pangitain.
 - Pinagtitibay nito ang doktrina ng banal na inspirasyon - pinasimulan ng Diyos ang paghahayag, hindi ang imahinasyon ng tao (2 Pedro 1:21).
 - Inihahayag pa rin ng Diyos ang Kanyang katotohanan sa pamamagitan ng Kanyang salita ngayon, at ang Kanyang salita ay may ganap na awtoridad sa buhay ng Kanyang mga tao.
 - Sa tuwing bubuksan natin ang Kasulatan, nakakaharap natin ang Soberanong Panginoon na nagsasalita.
- Ito ay hindi pangkaraniwang pangitain – si Ezekiel ay talagang nasa presensya ng banal na Diyos. Itinaas ng Banal na Espiritu si Ezekiel ***“sa pagitan ng lupa at ng langit”*** at dinala siya sa Jerusalem, at sa pasukan ng panloob na looban ng templo.
 - Nakita ni Ezekiel ang isang idolo sa pasukan – isang malinaw na paglabag sa batas ng Diyos (Exodo 20:3-5).
 - Ang diyus-diyosan na ito ay tinatawag na “idolo ng paninibugho” dahil pinupukaw nito ang matuwid na paninibugho ng Diyos.
 - Ang paninibugho ng Diyos ay hindi isang maliit na damdamin ng tao; ito ang Kanyang banal na tugon sa pagtataksil sa tipan.
 - Exodus 34:14 – ***“Sapagkat hindi ka sasamba sa ibang diyos, sapagkat ang Panginoon, na ang pangalan ay Mapanibughuin, ay isang mapanibughuing Diyos.”***

2. Inilantad ng Diyos ang nakatagong kasalanan - Ezekiel 8:7-12

- Sinabi ng Diyos kay Ezekiel na hukayin ang pader at tingnan kung ano ang nangyayari sa likod ng mga nakasarang pinto. Natuklasan ni Ezekiel ang isang lihim na silid na puno ng mga larawan ng marumi at idolatrosong mga hayop, na sinasamba ng matatanda, sa pag-aakalang walang nakakakita sa kanila.
 - Ang mismong mga pinuno na dapat sana ay namumuno sa Israel sa tunay na pagsamba sa Diyos ay yumuyuko sa mga diyus-diyosan. Ang kanilang dahilan ay pinabayaan ng Panginoon ang lupain.

3. Kapag tayo ay tumalikod sa Diyos, tayo ay bumaling sa ibang bagay – Ezekiel 8:13-16

- Nakita ni Ezekiel ang mga kababaihan na nagluluksa para kay Tammuz, isang paganong diyos ng pagkamayabong na nauugnay sa pana-panahong kamatayan at muling pagsilang.

- Ang mga babaeng ito ay nakikilahok sa mga ritwal ng pagluluksa ng kultura, na pinagsasama ang paganong gawain sa pagsamba sa templo, na lumalabag sa malinaw na utos sa Deuteronomio 6:4-5 .
- Nakita ni Ezekiel ang 25 saserdote na nakatalikod sa templo ng Panginoon at ang kanilang mga mukha ay nakaharap sa silangan, na sumasamba sa araw.
- Ito ang sukdulang insulto - ang pagtanggì sa Diyos na yakapin ang idolatriya nang direkta sa harap ng Kanyang santuwaryo.

4. Ang kasalanan ay hindi mahalaga sa isang Banal na Diyos - Ezekiel 8:17-18

- Para sa mga tao, ang mga kompromiso na ito ay tila maliit o kahit na katanggap-tanggap sa kultura. Ngunit sa Diyos, sila ay kasuklam-suklam.
- Kapag ang kasalanan ay naging normal, ang paghatol ay nagiging hindi maiiwasan. Hindi balewalain ng Diyos ang kasalanan magpakailanman.
- Ang kasalanan ay hindi mahalaga sa Diyos. Ang maaari nating idahilan bilang "normal" o "kultural" ay lubhang nakakasakit sa kabanalan ng Diyos.
- Bilang mga mananampalataya, tinawag tayo upang suriin ang ating buhay at alisin ang anumang bagay na nakikipagkumpitensya sa pagsamba sa Diyos.
- Dapat na mabawi ng mga Kristiyano ang isang pakiramdam ng banal na takot - kinikilala na sineseryoso ng Diyos ang kasalanan, kahit na minaliit ito ng mundo.
- Ang pamumuhay sa kabanalan ay nangangahulugan ng pagtanggì sa hayagang paghihimagsik ngunit gayundin sa mga tusong kompromiso na umaakay sa atin palayo sa Diyos.
- Sa 1 Mga Taga-Corinto 3:16 , sinabi ni Apostol Pablo: “ ***Hindi ba ninyo nalalaman na kayo ay templo ng Diyos at ang Espiritu ng Diyos ay nananahan sa inyo?***”